

พระราชบัญญัติ
จัดที่ดินเพื่อการครองชีพ
พ.ศ.2511

.....
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ.2511

เป็นปีที่ 23 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ จัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พุทธศักราช 2485

(2) พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2504

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"นิคม" หมายความว่า นิคมสร้างตนเองหรือนิคมสหกรณ์แล้วแต่กรณี

"สมาชิคนิคม" หมายความว่า สมาชิกนิคมสร้างตนเองหรือ สมาชิคนิคม
สหกรณ์ แล้วแต่กรณี

"หนังสือแสดงการทำประโยชน์" หมายความว่า หนังสือ ที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี
มอบหมาย ออกให้แก่สมาชิคนิคมแสดงว่าได้ทำ ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้ว

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรืออธิบดีกรมสหกรณ์
ที่ดิน แล้วแต่กรณี

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงพัฒนาการ
แห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของตน

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 6 ให้รัฐบาลมีอำนาจจัดที่ดินของรัฐ เพื่อให้ประชาชน ได้มีที่ตั้งเคหสถาน และประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งในที่ดินนั้น โดย จัดตั้งเป็นนิคมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7 การจัดตั้งนิคมตาม มาตรา 6 ในท้องที่ใด ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่กำหนดแนวเขตที่ดินของนิคมไว้ท้ายพระราชกฤษฎีกานั้น

มาตรา 8 ให้อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้สมาชิกนิคมเข้าทำ ประโยชน์ในที่ดินของนิคมตามกำลังแห่งครอบครัวของสมาชิกนิคมนั้นแต่ไม่เกินครอบครัวละห้าสิบไร่

มาตรา 9 สมาชิกนิคมจะต้องใช้ที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำ ประโยชน์ตามมาตรา 8 เฉพาะเพื่อทำการเกษตรตามระเบียบที่อธิบดี กำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ถ้าจะทำการอย่างอื่นด้วยต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา 10 ให้เรียกเก็บเงินจากสมาชิกนิคมเพื่อช่วยทุนที่รัฐบาล ได้ลงไปในการจัดนิคม ในอัตราที่อธิบดีกำหนดซึ่งไม่เกิน ไร่ละสองร้อยบาท โดยผ่อนชำระเป็นรายปี ปีหนึ่งไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ และต้องเริ่มต้นชำระ งวดแรกอย่างช้าในปีที่ห้านับแต่ปีที่ได้เข้าเป็นสมาชิกนิคม ถ้าปีใดไม่สามารถ ชำระได้โดยมีเหตุผลอันสมควร อธิบดีจะผ่อนผันให้ชำระในปีถัดไปได้

มาตรา 11 ภายใต้งบบังคับแห่ง มาตรา 26 และ มาตรา 40 เมื่อสมาชิก นิคมได้ทำประโยชน์ในที่ดินแล้ว และได้เป็นสมาชิกนิคมมาเป็นเวลาเกินกว่า ห้าปีทั้งได้ชำระเงินช่วยทุนที่รัฐบาลได้ลงไปตาม มาตรา 10 และชำระหนี้ เกี่ยวกับกิจการของนิคมให้แก่ทางราชการเรียบร้อยแล้ว ให้ออกหนังสือ แสดงการทำประโยชน์ให้แก่ผู้นั้น

ผู้ได้รับหนังสือแสดงการทำประโยชน์ แล้วจะขอให้ออกโฉนดที่ดิน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์สำหรับที่ดินนั้นตามประมวลกฎหมาย ที่ดินได้

มาตรา 12 ภายใต้งบบังคับแห่งวันที่ได้รับ โฉนดที่ดินหรือหนังสือ รับรองการทำประโยชน์ในที่ดิน ผู้ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดินจะ โอนที่ดินนั้น ไปยังผู้อื่นไม่ได้ นอกจากการตกทอดโดยทางมรดกหรือ โอนไปยังสหกรณ์ ที่ตนเป็นสมาชิกอยู่แล้วแต่กรณี

ภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ที่ดินนั้นไม่อยู่ในความ รับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา 13 ก่อนที่ได้รับหนังสือแสดงการทำประโยชน์ตาม มาตรา 11 วรรคหนึ่ง สมาชิก นิคมผู้ใดไปจากนิคมเกินหกเดือน โดยไม่ได้ รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นอำนาจจากการเป็น สมาชิกนิคมและหมดสิทธิในที่ดินนั้นและจะเรียกร้องค่าทดแทนอย่างใดมิได้

มาตรา 14 ให้อธิบดีมีอำนาจปฏิบัติการในที่ดินภายในเขตของนิคม เกี่ยวกับไม้หวงห้าม แร่ หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งผล ประโยชน์เป็นเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นสำหรับบำรุงส่งเสริมกิจกรรมและ การจัดทำสิ่งก่อสร้างอันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมของนิคมได้ โดยปฏิบัติ การตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา 15 ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปหาประโยชน์ ยึดถือ ครอบครอง ปลูกสร้าง ก่อสร้าง แผลว ถาง เผาป่า หรือทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการ ทำลายหรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน หรือทำให้เป็นอันตรายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในที่ดินภายในเขตของนิคมเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

สมาชิกนิคมจะกระทำการตามวรรคหนึ่งได้โดยไม่ต้องเสียเงิน ค่าบำรุงตามมาตรา 16 เฉพาะในที่ดินที่ตนได้รับมอบให้เข้าทำประโยชน์ เท่านั้น

มาตรา 16 ในการอนุญาตตาม มาตรา 15 ให้อธิบดีมีอำนาจเรียกเก็บ เงินค่าบำรุงตามจำนวนที่อธิบดีกำหนดโดยสมควรแก่กิจการนั้น

เงินค่าบำรุงนั้นให้ใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของนิคม

มาตรา 17 ให้อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการเงิน การจัดการทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกนิคม อันเกี่ยวกับกิจการของนิคมตลอดจนการปกครองนิคม และกิจการอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ของนิคม

มาตรา 18 ผู้ใดไม่มีสิทธิครอบครองหรืออาศัยในที่ดินภายในเขต ของนิคมโดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องรื้อถอนขนย้ายสิ่งปลูกสร้าง และสิ่ง อื่นออกจากนิคมภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งของอธิบดี

หากไม่ปฏิบัติการภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างนั้นออกจากที่ดิน ของนิคมได้ โดยผู้นั้นจะเรียกค่าทดแทนหรือค่าเสียหายอย่างใดมิได้

มาตรา 19 เมื่อการจัดนิคมแห่งใดได้บรรลุผลตามความมุ่งหมาย แล้ว ให้สภาพของนิคมที่ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาเป็นอันสิ้นสุด ในการนี้ให้รัฐมนตรีประกาศวันสิ้นสภาพของนิคมในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 2

การจัดที่ดินในรูปนิคมสร้างตนเอง

มาตรา 20 เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งนิคมสร้างตนเองแล้วให้ มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการ อื่นอีกไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินแปดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

ระเบียบการประชุมของคณะกรรมการให้ปฏิบัติตามที่อธิบดีกรม ประชาสงเคราะห์กำหนด
มาตรา 21 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) คัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติตาม มาตรา 22 เข้าเป็นสมาชิกนิคม สร้างตนเอง
- (2) จัดสมาชิกนิคมสร้างตนเองเพื่อให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดิน แต่เปลี่ยนแปลงตาม
แผนผังที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์กำหนด
- (3) ส่งเสริมการเกษตรและกิจกรรมอื่นเพื่อพัฒนาการสังคม และเศรษฐกิจของนิคม
สร้างตนเอง

มาตรา 22 ผู้ซึ่งจะเข้าเป็นสมาชิกนิคมสร้างตนเองได้ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) บรรลุนิติภาวะและเป็นหัวหน้าครอบครัว
- (3) มีความประพฤติดี และเต็มใจปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดี กรมประชาสงเคราะห์
กำหนด
- (4) ขยันขันแข็ง มีร่างกายสมบูรณ์ และสามารถประกอบการ เกษตรได้
- (5) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (6) ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง หรือมีแต่เพียงเล็กน้อย ไม่พอแก่การครองชีพ
- (7) ไม่มีอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งในขณะนั้นพอแก่การครองชีพ

มาตรา 23 เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคัดเลือกผู้ใดเข้าเป็น สมาชิกนิคมสร้างตนเอง
แล้ว ให้ผู้ปกครองนิคมแสดงเขตที่ดินที่จัดแบ่ง ให้แก่ผู้นั้น ไว้ในแผนผังที่ดินของนิคมสร้างตนเอง และให้ทำ
ประกาศ ปิดไว้ ณ ที่ทำการนิคมสร้างตนเองพร้อมทั้งทำหนังสือแจ้งให้ไปรับมอบ ที่ดินภายในเวลาที่
กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ หนังสือแจ้ง

มาตรา 24 ให้ผู้ซึ่งได้รับหนังสือแจ้งตาม มาตรา 23 ไปแสดงตนต่อผู้ปกครองนิคมภายใน
เวลาที่กำหนดในหนังสือแจ้ง

เมื่อผู้ปกครองนิคมได้ตรวจสอบหลักฐานของผู้ซึ่งแสดงตนนั้น และ เห็นว่าถูกต้อง ก็ให้ชี้เขต
ที่ดินที่ได้รับมอบให้เข้าทำประโยชน์ เมื่อผู้นั้น ลงลายมือชื่อรับมอบที่ดินแล้ว ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์
หรือผู้ซึ่ง อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์มอบหมายออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำ ประโยชน์ในที่ดินและสั่งให้
อพยพครอบครัวเข้าอยู่ประจำในที่ดินนั้นภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่รับมอบที่ดิน

มาตรา 25 สมาชิกนิคมสร้างตนเองผู้ใดไม่ไปแสดงตนเพื่อ รับมอบที่ดินและไม่อพยพ
ครอบครัวเข้าอยู่ประจำในที่ดินภายในระยะเวลา ที่กำหนดตาม มาตรา 23 หรือ มาตรา 24 แล้วแต่กรณี โดย
ไม่แจ้งเหตุ ขัดข้องอันสมควรเป็นหนังสือให้ผู้ปกครองนิคมทราบก็ให้ถือว่าผู้นั้น สละสิทธิและให้อธิบดี

กรมประชาสงเคราะห์หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมประชา สงเคราะห์มอบหมายประกาศยกเลิกหนังสืออนุญาตให้เข้า ทำประโยชน์ ในที่ดินที่ออกให้ผู้นั้น

มาตรา 26 สมาชิกนิคมสร้างตนเองซึ่งได้รับมอบที่ดินตาม มาตรา 24 แล้ว ต้องจัดทำที่ดิน ให้เกิดประโยชน์ให้แล้วเสร็จภายใน ห้าปีนับแต่วันที่อพยพครอบครัวเข้าอยู่ประจำในที่ดิน โดยมีเงื่อนไข ว่า ภายในปีแรกต้องทำประโยชน์ให้ได้อย่างน้อยหนึ่งในสิบส่วนของที่ดิน ที่ได้รับมอบ ถ้าทำประโยชน์ ไม่ได้ตามส่วนของเนื้อที่ที่ดินดังกล่าวให้ สมาชิกนิคมสร้างตนเองนั้นขาดสิทธิเข้าทำประโยชน์ในที่ดินที่ได้รับ มอบ และถ้าภายในสี่ปีต่อมายังทำประโยชน์ไม่ได้เต็มเนื้อที่ ก็ให้ได้รับหนังสือ แสดงการทำประโยชน์เฉพาะ ส่วนที่ดินที่ได้ทำประโยชน์แล้วเท่านั้น เว้นแต่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์จะผ่อนผันให้ขยายระยะเวลาทำ ประโยชน์ต่อไปได้อีกคราวละหนึ่งปีแต่ต้องไม่เกินสามปี

มาตรา 27 สมาชิกนิคมสร้างตนเองมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ประพฤติและปฏิบัติตนเรียบร้อย มีวัฒนธรรมและศีลธรรมอันดี
- (2) สร้างบ้านพักอาศัยตามแบบแปลนแผนผังนิคม
- (3) ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ปกครองนิคมเกี่ยวกับการประกอบ อาชีพการป้องกัน และรักษาโรค ตลอดจนการสุขภาพ
- (4) ช่วยเหลือร่วมแรงทำการบำรุงที่ดินหรือปฏิบัติการงานอื่น ๆ อันจำเป็นเพื่อ ประโยชน์ส่วนรวมของนิคมสร้างตนเอง
- (5) ไม่รับบุคคลผู้มีความประพฤติอันน่าจะก่อความสงบ ของนิคมสร้างตนเอง เข้ามาอยู่ในที่ดินที่ได้รับมอบ
- (6) ไม่มอบหรือโอนสิทธิการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินที่ได้รับมอบ ให้แก่ผู้อื่น เว้น แต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์มอบหมาย
- (7) ไม่นำหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินไปเป็นหลัก ประกันการชำระ หนี้
- (8) ถ้ามีหนี้ที่เกี่ยวกับกิจการของนิคมสร้างตนเองที่จะต้องชำระ ให้แก่ทาง ราชการ ต้องชำระให้แก่นิคมสร้างตนเองภายในระยะเวลาที่ กำหนด เว้นแต่ได้รับผ่อนผันจากอธิบดีกรม ประชาสงเคราะห์

มาตรา 28 ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์มีอำนาจสั่งให้สมาชิก นิคมสร้างตนเองออกจาก นิคมสร้างตนเองด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) ไม่ใช่ที่ดินทำประโยชน์ให้ถูกต้องตามระเบียบที่ออกตามความใน มาตรา 9
- (2) ปรากฏว่า เป็นผู้ขาดคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งตาม มาตรา 22

(3) ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 27

มาตรา 29 สมาชิกนิคมสร้างตนเองสิ้นสภาพการเป็นสมาชิกนิคม สร้างตนเองเมื่อ
ลาออก หรือถูกสั่งให้ออกตาม มาตรา 28

ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ มอบหมายประกาศเพิก
ถอนการเป็นสมาชิกนิคมสร้างตนเองและหนังสือ อนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินนับแต่วันที่สมาชิกนิคม
สร้างตนเองลาออก หรือถูกสั่งให้ออกและให้ผู้ปกครองนิคมดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินและ หนี้สินของ
สมาชิกนิคมสร้างตนเองอันเกี่ยวกับกิจการของนิคมตามระเบียบ ที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์กำหนด

มาตรา 30 ถ้าสมาชิกนิคมสร้างตนเองตายก่อนได้รับ โฉนดที่ดิน หรือหนังสือรับรองการทำ
ประโยชน์สำหรับที่ดินนั้น ให้คณะกรรมการ พิจารณาคัดเลือกทายาทโดยธรรม และมีคุณสมบัติตามมาตรา
22 เข้าเป็นสมาชิกนิคมสร้างตนเองแทน

มาตรา 31 ในกรณีที่ทายาทโดยธรรมตาม มาตรา 30 เป็น ผู้เยาว์ ให้อธิบดีกรม
ประชาสงเคราะห์พิจารณาดำเนินการตามควร แก่กรณีเพื่อประโยชน์แก่ผู้เยาว์เกี่ยวกับที่ดินนั้น

มาตรา 32 ถ้าสมาชิกนิคมสร้างตนเองตายโดยไม่มีทายาทโดย ธรรมหรือมี แต่ไม่อาจ
คัดเลือกได้ตาม มาตรา 30 ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้อื่น ซึ่งมีคุณสมบัติตาม มาตรา 22 เข้าเป็นสมาชิกนิคม
สร้างตนเองแทน และผู้นั้นต้องให้ความยินยอมเป็นหนังสือยอมรับภาระเกี่ยวกับหนี้สิน ของผู้ตายอันเกี่ยวกับ
กิจการของนิคมสร้างตนเอง ในกรณีเช่นนี้ ให้นำความ ใน มาตรา 23 และ มาตรา 29 วรรคสอง มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา 33 ในกรณีที่สมาชิกนิคมสร้างตนเองกลายเป็นผู้วิกลจริต หรือมีจิตฟั่นเฟือนไม่
สมประกอบ ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์พิจารณา ดำเนินการตามควรแก่กรณีเกี่ยวกับที่ดินนั้น

หมวด 3

การจัดที่ดินในรูปนิคมสหกรณ์

มาตรา 34 เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งนิคมสหกรณ์แล้ว ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะ
หนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีก ไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินแปดคนซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้ง มีหน้าที่พิจารณาคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติตาม มาตรา 35 ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด
เข้าเป็นสมาชิกนิคมสหกรณ์ และให้ คณะกรรมการดำเนินการให้มีการก่อตั้งเป็นสหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วย
สหกรณ์

ระเบียบการประชุมของคณะกรรมการให้เป็นไปตามที่อธิบดี กรมสหกรณ์ที่ดินกำหนด

มาตรา 35 ผู้ซึ่งจะเข้าเป็นสมาชิกนิกมสหกรณ์ได้ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีความประพฤติดี และเต็มใจปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดี กรมสหกรณ์ที่ดิน

กำหนด

- (3) ขยันขันแข็ง มีร่างกายสมบูรณ์ และสามารถประกอบอาชีพได้
- (4) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ
- (5) ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง หรือมีแต่เพียงเล็กน้อยไม่พอ แก่การครองชีพ
- (6) มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์

มาตรา 36 ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นสมาชิกนิกมสหกรณ์ จะเข้าทำประโยชน์ในที่ดินได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมสหกรณ์ ที่ดินและรวมกันเข้าเป็นสหกรณ์จดทะเบียนมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ ดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์แล้ว

มาตรา 37 ให้อธิบดีกรมสหกรณ์ที่ดินดำเนินการทำแผนผังจัดแบ่ง ที่ดินและอนุญาตให้สมาชิกนิกมสหกรณ์เข้าทำประโยชน์ในที่ดินที่มอบหมาย ให้ตามที่เห็นสมควร และแสดงเขตที่ดินที่จัดแบ่ง ให้แก่สมาชิกนิกมสหกรณ์ ไว้ในแผนผังของนิกมสหกรณ์ กับทำประกาศติดไว้ ณ ที่ทำการนิกมสหกรณ์

มาตรา 38 ให้อธิบดีกรมสหกรณ์ที่ดินมีอำนาจสั่งให้สมาชิกนิกม สหกรณ์ออกจากนิกม สหกรณ์ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) ไม่ใช่ที่ดินทำประโยชน์ให้ถูกต้องตามระเบียบที่ออกตาม ความใน มาตรา 9
- (2) ไม่ชำระเงินที่เรียกเก็บตาม มาตรา 10
- (3) ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ออกตามความใน มาตรา 17

มาตรา 39 สมาชิกนิกมสหกรณ์สิ้นสภาพการเป็นสมาชิกนิกม สหกรณ์เมื่อ

- (1) ลาออก
- (2) ถูกสั่งให้ออกตาม มาตรา 38
- (3) ขาดจากสภาพการเป็นสมาชิกสหกรณ์

มาตรา 40 สมาชิกนิกมสหกรณ์ซึ่งได้ปฏิบัติการถูกต้องตาม มาตรา 11 วรรคหนึ่งแล้ว จะขอให้ออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรอง การทำประโยชน์สำหรับที่ดินนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน ได้ ต่อเมื่อ ได้รับความเห็นชอบจากสหกรณ์ที่ดินเป็นสมาชิกอยู่

หมวด 4

บทกำหนดโทษ

มาตรา 41 ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 15 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทั้งนี้ ไม่กระทบกระทั่งถึงความผิดที่กระทำตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยการทำเหมืองแร่

มาตรา 42 ผู้ใดขาดจากการเป็นสมาชิกนิกมสร้างตนเองหรือ สมาชิกนิกมสหกรณ์ หรือหมดสิทธิในที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำ ประโยชน์ในที่ดินของนิกมแล้วไม่ยอมออกจากที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของอธิบดีหรือ ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 43 สมาชิกนิกมหรือสมาชิกสหกรณ์ซึ่งได้เข้าทำประโยชน์ หรือครอบครองที่ดินในนิกมตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดตั้งนิกม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงมีสิทธิและหน้าที่ตามพระราช กฤษฎีกาว่าด้วยการจัดตั้งนิกมนั้นต่อไป ส่วนที่ดินตามพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าวที่ยังไม่ได้จัดให้สมาชิกนิกมหรือสมาชิก

สหกรณ์เข้าทำประโยชน์ หรือครอบครองในที่ดินของนิกมในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

*หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พุทธศักราช 2485 และพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ (ฉบับที่2) พ.ศ.2504 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย และต้องการนำบทบัญญัติที่ใช้ร่วมกันได้ ซึ่งเคย กำหนดแยกไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดตั้งนิคมสร้างตนเอง หรือ นิคมกสิกรรมและนิคมเกลือ ในรูปสหกรณ์ต่าง ๆ นั้น มารวมไว้ในพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพฉบับใหม่นี้เสียด้วยกัน ส่วนพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดตั้งนิคมที่จะมีขึ้นในโอกาสต่อไปนั้น ต้องการให้มี แต่เพียงการกำหนดประเภทนิคมและแผนที่กำหนดแนวเขตที่ดินที่จะจัดตั้ง นิคมเท่านั้น

คัดจากราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 85 ตอนที่ 55 วันที่ 19 มิถุนายน 2511 หน้า 99